

Eveniment literar la Liceul Moldovița – Lansarea de cărți ale scriitorului Viorel Darie

Pe data de 16 decembrie 2010 a avut loc la Liceul Moldovița (denumirea actuală a liceului este *Grupul Școlar „Vasile Cocea” Moldovița*) un eveniment inedit oferit de lansarea de cărți ale scriitorului bucovinean Viorel Darie. Așteptat parcă de un secol, acest eveniment, firesc pentru o zonă a țării eminent artistică, s-a desfășurat în condițiile minunate oferite de organizatorii din cadrul liceului, la care și-au adus contribuția atât directoarea liceului, doamna profesoară Dănuța Mitric, cât și profesorii catedrei de limba și literatura română, domnul Traian Condrea, profesor de matematică, domniile profesori Xenia și Dan Bortă.

Audiența

La acest eveniment literar, care a avut loc în spațiul cochetei sali de literatură amenajată la etajul clădirii liceului, au participat mulți actuali și foști profesori ai liceului, conducerea liceului, ca participanți de onoare fiind, domnul Traian Iliesi, primarul comunei Moldovița și scriitorul bucovinean Casian Balabasciuc. Ne-a onorat cu prezența și doamna Lucia Condrea, vestită în toată Bucovina, dar și în toată România și în străinătate pentru arta încondeierii ouălor și organizarea unui minunat muzeu al ouălor încondeiate, care ar putea sta alături de cele mai valoroase muzee ale Europei. La întrunire nu puteau lipsi elevii cei mai interesați de literatură din clasele VIII – XII.

Domnul Traian Iliesi primarul comunei Moldovița

Dintre foștii profesori ai liceului au participat:

Domnul Dan Bortă – profesor de matematică

Domna Xenia Bortă – profesoară de limba și literatură română

Domna Aurora Țebreanu – profesoară de biologie

Doamna Stela Prisorneac - profesoară de franceză-română

Profesorii și elevii prezenți la întrunire

În stânga scriitorul Casian Balabasciuc

Dintre profesorii actuali ai liceului au participat:

Domna Dănuța Mitric – director al liceului

Domnul Ovidiu Balabasciuc – director adjunct al liceului

Domnul Traian Condrea – profesor de matematică
Domnul Gelu Clitnovici – profesor de istorie
Doamna Mariana Balan – profesoară de limba și literatura română
Doamna Iliesi Georgeta – profesoară de biologie
Doamna Marcela Popescu – inginer, prof. de specialitate
Doamna Laura Șutu – profesoară de limba și literatură română
Doamna Mihaela Ciuverca – ing. specialitate
Doamna Evelina Drapatof – prof. de limba și literatură română
Doamna Irina Ciornei – ing. specialitate

Nu putem să nu amintim și elevii care au participat cu mult interes la acest eveniment:

Clasa a VIII-a – Ionela Maria Berla, Ioana Cocerhan

Clasa a X-a – Alin Nicuțar, Marius Hauca, Larisa Bodnar, Crina Craiuț, Maria Cozaciuc

Clasa a IX-a – Alexandra Balan, Mihaela Prindii, Andreea Trufan, Lucian Goraș, Ioana Boșutar, Alexandra Hașmei

Cuvânt înainte

La debutul întrunirii, domnul profesor de matematică Traian Condrea a evocat vremurile de acum 45 de ani din incinta liceului, rememorând acele vremuri când colegii de liceu Viorel Darie și Traian Condrea învățau împreună sub îndrumarea unei generații de profesori de excepție din acei ani. Au fost invocate numele unor iluștri profesori precum domnul Dan Borta, doamna Xenia Bortă, doamna Oltea Pașcovici, profesoară de limba și literatură română, domnul diriginte Atanasie Opincă, profesor de limba rusă, doamna Aurora Țebreanu, domnul Viorel Șuhani, profesor de fizică, domnul Radu Dolipschi, profesor de geografie și alți profesori mult dragi. Domnul Traian Condrea își amintește cu nostalgie acele vremuri când sub îndrumarea profesorilor de matematică, de fizică și literatură ai Liceului Moldovița s-au format mulți elevi eminenti care au făcut cinste comunei și profesorilor săi: Valentin Pașcovici, Traian Condrea, Nicolae Bândiu, Vasile Huțuleac, Viorel Darie, Mihai Darie, Silvia Mohelițchi, Filaret Fercal, Doina Prindii și mulți alții.

Autorul prezintă cărțile

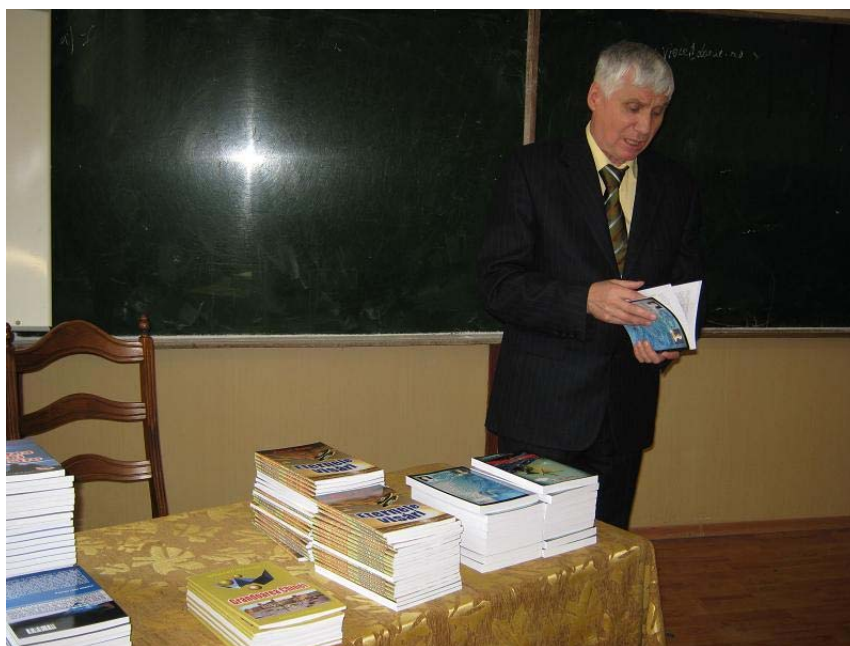
Evenimentul literar a continuat cu prezentarea pe care scriitorul Viorel Darie a făcut-o cărților sale publicate în anul 2010, ca rod al unei generoase susțineri a scriitorului Petre Rău, care este și redactor al revistei gălățene de literatură BOEMA, dar și director al editurii

InfoRapArt. Fără sprijinul domnului Petre Rău și al editurii sale, cărțile acestea poate nici nu ar fi văzut lumina tiparului.

Viorel Darie afirmă că această întrunire ar trebui să fie nu atât lansarea cărților sale, cât inaugurarea procesului de recuperare a minunatelor tradiții artistice ale comunei, ale zonei folclorice în general, pentru ca anii să nu acopere cu straturi groase de uitare și nepăsare această minunată zestre culturală care ne-a fost lăsată de strămoșii și părinții noștri.

Apoi s-a trecut la prezentarea cărților. Ultima carte tipărită „Grandoarea Chinei” a fost și prima scrisă de autor, între anii 1977-1978, sub forma unui jurnal de călătorie în China

La întoarcerea din China, Viorel Darie s-a decis să scrie încercări literare, care, prin mai multe transformări, au prins conturul unor povestiri și al unor proze literare de mici dimensiuni publicate anul acesta în volumul „Eternele visări”. Cartea această cuprinde o serie de povestiri foarte variate ca întindere, subiect și stil literar, ca o expresie a căutării neîncetate a unor modalități inedite de exprimare artistică.

Viorel Darie prezintă cărțile

Mai târziu, cam prin anul 1987, Viorel Darie s-a hotărât să scrie o poveste mai amplă, ca un roman, ca urmare a dobândirii unui stil de exprimare literară cu ceva personalitate în plus. Astfel a rezultat cartea „Puterea razei albastre”. Chiar spre surprinderea autorului, această carte impresionează în mod deosebit cititorii. Poate și datorită faptului că această carte abordează un subiect incitant care poartă cititorul prin melegurile fascinante ale munților Bucovinei. Sau poate datorită ritmului alert al narațiunii. Sau poate datorită unor elemente fantastice

introduse în acțiune, cum ar fi unele fenomene stranii de dedublare ale unei stele albastre gigantice și apariția unei nave cosmice fantomatice care a tulburat, preț de câteva zile, liniștea întregului ținut muntos al Bucovinei. Dar, sunt sigur, cel mai mult fascinează pe cititori o poveste sublimă de dragoste între Marian, de la Observatorul Astronomic „Bradul” din inima munților, eroul acestei cărți, și o diafană fată, Adelina, studentă din București, venită în vizită la bunica ei, care trăia într-un sat de munte în apropierea Observatorului Astronomic.

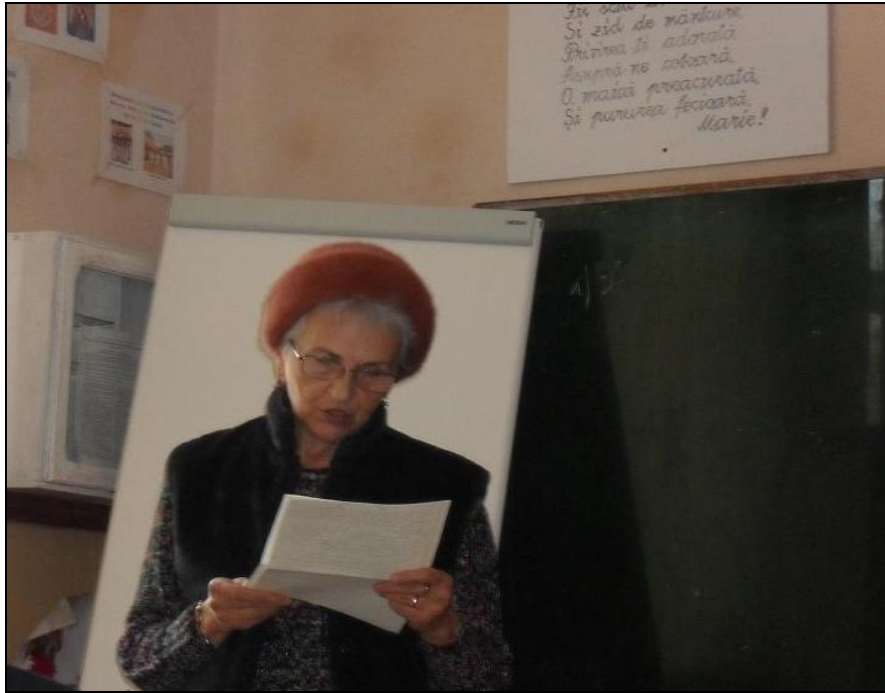
În fine, ultima carte a lui Viorel Darie „Adoris și Kromia”, conform afirmațiilor scriitorului, este ultima scrisă, și a fost scrisă cu gândul de realiza o cea mai frumoasă carte din câte s-au văzut, în care autorul să concentreze tot ce știa mai bun pe lume, toate sentimentele, toată concepția sa despre frumos, despre noblețe și puritate. A scris acesta carte cu inima, nu cu stiloul.

Surpriza: de la toți cei care au primit această carte nu a venit mai nici o reacție, nici un comentariu, nici c-ar fi cartea bună, nici c-ar fi rea. Tăcere desăvârșită. Cartea tace precum o comoară ascunsă undeva pe aproape în grădină și nimeni nu știe de acea comoară. Se vede că, cealaltă carte „Puterea razei albastre” i-a furat identitatea, i-a furat prim-planul, fiind mult mai apropiată de cititor. Cartea „Adoris și Kromia” abundă în multe descrieri de locuri și personaje, este o construcție mai amplă, roadele construcțiilor narrative se văd mai bine spre sfârșitul cărții.

Prezentarea cartilor în viziunea doamnei profesoare Xenia Borta

Doamna Xenia Bortă a început seria prezentărilor de recenzii și comentarii legate de cărțile scriitorului Viorel Darie. Prezentăm expunerea doamnei profesoare Xenia Bortă cu prilejul acestei întruniri:

Întâlnirea cu Moldovița, a mea, a soțului meu și a colegilor de atunci, care am pașit cu mare însuflețire pe porțile școlii, este întotdeauna un prilej de bucurie și de aducere-aminte fericită. Aici am trecut proba de foc a profesiei noastre, proba completă și atât de dificilă, încât mai târziu nimic nu ni s-a mai părut greu. Am revenit mereu la Moldovița în decursul anilor, am avut aici întâlniri luminoase cu școala, cu elevii noștri, cu colegii de cancelarie și cu prietenii, cu locurile pitorești, care pentru noi poartă amprenta „tinereții fără bătrânețe”

Prezentarea doamnei Xenia Bortă

Ne bucurăm acum că nu numai pe noi ne-au chemat amintirile. Salutăm azi întoarcerea acasă a lui Viorel Darie, nu singur, ci împreună cu cărțile pe care le-a scris și pe care vrea să le dăruiească mai întâi Moldoviței, profesorilor și colegilor săi.

Viorel Darie, scriitorul de care îl sărbătorim astăzi, este unul dintre cei mai străluciți elevi ai liceului din Moldovița, înscriind într-o virtuală carte de aur a școlii dragostea lui de învățatură, setea de cunoaștere, întruchipând pe „tânărul infinitei promisiuni” despre care vorbea filozoful Friedrich Nietzsche, pe elevul care privește cu încredere totală în ochii profesorului și, așa cum e și firesc, face un pas mai departe.

Gabriel Liiceanu scria în cartea sa „Ușa interzisă”: „A scrie nu înseamnă a avea idei originale ci a face să intre în vibrație coarda care ești. „Ideile” nu fac doi bani dacă nu sunt efectul final al corzii vibrânde”. (G. Liiceanu, „Ușa interzisă”, Humanitas, 2002, p.291)

Cred că în cărțile lui Viorel Darie se simte vibrația profundă a unui matematician de profesie, amintindu-ne de cuvintele matematicianului și poetului Ion Barbu: „... există, undeva în domeniul înalt al geometriei, un loc luminos unde se întâlnește cu poezia”.

Cărțile lui Viorel Darie, care au văzut lumina tiparului în 2010 la Editura InfoRapArt din Galați sub îndrumarea scriitorului Petre Rău sunt: romanele „Puterea Razei Albastre”, „Adoris și Kromia”, volumul de povestiri „Eternele visări” și cartea de impresii de călătorie „Grandoarea Chinei”.

Acțiunea romanului „Puterea razei albastre” se desfășoară la Observatorul Astronomic „Bradul”, situat în „inima munților”, în Obcina Mestecănișului, iar eroul este un pasionat de astronomie, Marian Mateescu. Absolvent al facultății de matematică, cu medie mare, el ar fi putut alege „posturi dintre cele mai ispititoare”: centre de cercetare, centre de calcul, o catedră de profesor de liceu, un post de asistent universitar. Dar el crede că doar postul de la Observator i se potrivește cel mai bine. Motivarea ni se dezvăluie într-un pasaj de mare frumusețe – evocarea unui moment din copilăria eroului. Dialogul dintre copilul fascinat de aștri și tatăl său este de o naturalețe și o candoare cuceritoare. În acest pasaj autorul folosește cu artă descrierea poetică și sinonimele cu valori expresive. Calea-Laptelui sau Drumul-Robilor pare „o poteca prăfuită”, un drum „presarat cu pulberea luminii”, „ca un brâu”, „ca un drum colbuit”. Carul-Mare, Carul-Mic, Steaua Polară și alte „roiuri de stele ca niște ulcioare de aur sparte” îl vrăjeau pe copilul dornic să deslușească tainele cerului. Cartea pare să conțină elemente autobiografice: plăcerea de a învăța a eroului, interesul pentru studiul matematicii și al fizicii, alegerea facultății de matematică, unde urma să studieze și astronomia, trăirile din studenție, pe care o percepe ca „o muncă grea, stresantă, lipsită de orizont, înghițind teorii artificiale și imposibil de utilizat, ce te faceau să pierzi întregul farmec al profesiei pe care ți-ai ales-o”.

„Steaua albastră” pe care o descoperă Marian într-o anumită zonă a cerului înstelat pe care trebuia s-o țină sub observație, devine un leitmotiv. În jurul ei se infiripă povestea de dragoste dintre Marian și Adelina. Apariția unei alte stele în vecinătatea stelei albastre tulbură existența lui Marian, mai ales după ce constată că fenomenul acela neobișnuit fusese observat numai de el, steaua cea nouă fiind invizibilă

pentru alte observatoare din lume. Dedublarea stelei albastre, presupunerile despre căderea unui meteorit, apariția unei nave cosmice plasează romanul în sfera literaturii științifico-fantastice, în timp ce povestea de iubire a celor doi tineri este reală, frumoasă și delicată: cei doi mergeau „ca într-un vis, sau într-o adormire de poem”. „Stea albastră” devine pentru ei un simbol al norocului.

Oricât de fantastică ar părea ideea, cartea ne îndeamnă la meditație în legătură cu viitorul Terrei, cu transformările planetare radicale despre care se vorbește tot mai des în ultimul timp.

Romanul „Adoris și Kromia” ne invită la o călătorie în lumea Greciei antice. Acțiunea începe într-un loc „nu departe de portul Pireu de astăzi – poarta cea mare a orașului Atena dinspre mare”. Autorul îl poartă apoi pe cititor pe apele Mării Mediterane, în insula Rodos, pe țărmul Asiei Mici, în cetatea Sardos din ținutul Lidiei, în țara Licaoniei, în cetatea Atalyei. Pe fundalul luptelor de cucerire sau de apărare, în care se afirmă vitejia și priceperea unor eroi, se naște o romantică poveste de dragoste între Adoris, fiul unui bogat armator al Atenei și Kromia, fiica regelui Atalyei.

Stilul autorului câștigă în precizie, proprietate și expresivitate, Lăsându-și imaginația să zboare în libertate, autorul poveșteste cu farmec fapte și întâmplări extraordinare, exprimându-și admirația pentru civilizația greacă. Cartea ne încântă atât prin farmecul narațiunii cât și prin expresivitatea descrierilor, fie că e vorba despre frumusețea naturii sau a cetăților grecești, de marea și bogăția templelor închinatelor lui Zeus, Apollo, Poseidon sau zeiței Afrodita.

Volumul „Eternele visări” cuprinde povestiri în care autorul ne dezvăluie lumini și umbre ale universului său liric, imagini dragi din „ținutul nobil și sfânt al Bucovinei”, evocă amintiri de neuitat, tristeți și bucurii, regăsindu-se, după un timp, în minunatul „cântec favorit”, purtător de speranță.

„Grandoarea Chinei” cuprinde impresii de călătorie, redată într-un stil atrăgător, cu descrieri bogate ale priveliștilor admirate din avion – munții Himalaya, pustiul Gobi – sau locuri și construcții văzute de aproape. Puternic impresionat de marea Zidului Chinezesc și de palatele împăraților chinezi, autorul este atent și la aspectele vieții obișnuite, realizând comparații neașteptate cu realități din România, cu subtile note de umor

Prof. Xenia Bortă

Casian Balabasciuc

Scriitorul Casian Balabasciuc, cel supranumit și Sadoveanu al Moldovei, autor al unor apreciate cărți: „Pădurea pălăria verde”, „Tainele din Smidovatic”, „Stranii povestiri huțule”, a invocat evenimentul literar ca un îndemn pentru tânăra generație de a continua afirmarea pe tărâmul artei tradiționale, căutând consacrarea.

În acest sens, Casian Balabasciuc a făcut o foarte apreciată ilustrare a ce înseamnă *consacrarea*, asemănând-o cu un urs de pădure pe care încerci să-l capturezi. Scriitorul, tânărul scriitor, este ca un iscusit vânător care încearcă să prindă consacrarea, adică „ursul”. Ori, acest lucru nu se poate face oricum. Trebuie multă chibzuință, multă răbdare, multă pricepere în a pune „nadă” acestui “urs”. Trebuie să fii mai șiret decât dihania din pădure. Doar așa poți avea norocul să prinzi pentru tine acest „urs”. Tinerilor li s-a urât să se gândească în viață la această *consacrare*.

Prof Istorie Gelu Clitnovici

Domnul Gelu Clitnovici, profesorul de istorie al liceului, a făcut afirmația că a citit cartea „Adoris și Kromia”, că a rămas profund impresionat de aspectele istorice descrise în carte. Dumnealui a avut revelația că această carte surprinde cât se poate de bine îmbinarea a două culturi: cultura greacă, puternică și novatoare, și cultura Orientului, întâlnirea creației spirituale a antichității grecești cu aurul perșilor, care ar fi trebuit să ducă la ridicarea aceluși nemaipomenit templu în cetatea Atalya, de către regele Agatos.

Eleva Ionela Berla din clasa a VIII-a a prezentat un frumos referat în legătură cu una din povestirile științifico-fantastice din volumul „Eternele visări”, povestirea intitulată „O clipă de fericire”. Redăm această scurtă, dar frumoasă recenzie:

În textul „O clipă de fericire” care face parte din volumul de povestiri “Eternele visări”, se relatează o povestire dintr-un îndepărtat viitor, când, Moș Orion, un om ajuns la bătrânețe, trecut prin viață, a ajuns în momentul când realizările sale ajunseseră să fie deja uitate de noua generație. El stătea singuratic lângă nava sa cosmică, veche, singurul obiect pe care lumea nouă nu-l distrusese, deoarece ținea de trecutul său glorios. Nava aceea, deși ruginită, era, poate, singura amintire care-l mai ținea legat pe Moș Orion de vremurile sale de glorie, însă copiii care se jucau în jurul navei, râdeau de bietul moș, îl năcăjeau, făcând o sumedenie de năzbâtii.

În opinia mea, acest text este o proiecție reușită a prezentului într-o imaginară lume a viitorului. Moș Orion, disperat de singurătate și de

joaca exuberantă a copiilor, va trăi o nesperată „clipă a fericirii”, atunci când primește o vizită neprevăzută a unei nave cosmice din care coboară nepotul său Neon, la care ținea foarte mult. Dar, nepotul, grăbit în acel univers în continuă mișcare, pleacă repede cu treburi în alte călătorii cosmice. Așa că, fericirea lui Moș Orion era doar de o clipă ce se sfârșește prea repede, în câteva imagini doar, ca și cum nici n-ar fi fost.

*Există aspecte interesante previzionate de autor despre un viitor ipotetic. Autorul spune că lumea acelor vremi cosmice s-a împărțit în două tabere: **relativiștii** și **virtualiștii**. Relativiștii erau cei care construiau nave spațiale și înfruntau vitregiile spațiului cosmic în căutarea de noi locuri în Univers. Pe când virtualiștii erau cei care preferau să rămână pe Pământ, și, mai degrabă, să vizioneze istoriile din trecut, pe care le considerau la fel de interesante ca și noutățile aduse de explorarea spațiului cosmic.*

Remarcabil este modul în care autorul prezintă ipotezele despre viitor, de rapiditatea cu care se schimbă lucrurile, când, ca și în prezent, clipele fericite dispar foarte repede, iar lucrurile revin la un curs de viață monoton.

Eleva Ionela Maria Berla, clasa a VIII-a

Eleva Ionela Berla citind referatul și o poezie proprie

După terminarea citirii recenziei, eleva **Ionela Berla** ne-a citit și o frumoasă poezie din colecția ei de poezii, poezie intitulată „Pleacă toamna”:

Pleacă toamna

Pleacă toamna,
Timpul trece,
Stă să vină vremea rece,
Înnorată.

Numai eu stau și jelesc,
Copacii mă părăsesc,
Luncile se ofilesc,
Nori de plumb ninsori vestesc.

Stai, te rog!
De ce-ai plecat?
De-ajuns nu m-am bucurat.
Toamnă, de ce m-ai lăsat?!

Căci mirificul peisaj,
S-a pierdut de tot în zare,
Ca o boare plutitoare,
Ce-i mânată de răcoare.

Numai eu rămân în urmă,
Prinsă în a casei umbră...

Ionela Berla, elevă Moldovița, Cl. a VIII-a

Viorel Darie a promis să publice aceste poezii ale tinerelor speranțe pe site-ul personal „Cântec pentru Bucovina” pe adresa: www.vioreldarie.ro

Doamna profesoara de română **Mariana Balan**, a prezentat, un referat care aduce o nouă lumină asupra unor povestiri ale scriitorului Viorel Darie. Redăm această scurtă recenzie:

Cărțile sale, scrise cu suflet și din sulfel, întitulate: „Adoris și Kromia”, „Puterea Razei Albastre”, „Eternele Visări” și „Grandoarea Chinei”, sunt un prilej de a face incursiuni în universul fascinant al prozei. Întâmplări reale sau imaginare, eroi cu ”atestare” reală sau plăsmuiri ale imaginației, crâmpie de amintiri ascunse bine în sertarele sufletului și ale minții prind contur treptat, pe măsura ce firul povestirilor se deapănă. Naratiunea, îmbinată simplu și firesc cu minunate pasaje descriptive, de o frumusețe aparte, impresionează prin farmec și candoare, prin naturalețe și simplitate în același timp.

Prof. Mariana Balan

Profesoara Virginica Popovici. A prezentat o succintă caracterizare a mai multor povestiri din cartea „Eternele Visări”. Prezentăm această recenzie:

Am citit cu multă plăcere și aviditate cartea „Eternele Visări” a scriitorului Viorel Darie. E o carte străbătută de un fior liric inedit, cu imagini care te îndeamnă la visare și nostalgie.

Sunt pasionată de lectură, am citit foarte mult în viața mea. Simt că această carte este o literatură bună, care emoționează și are profunzimi nebănuite. Se simt „rădăcinile” scriitorului prin evocarea unor imagini de pe meleagurile natale, prin frânturi de amintiri din copilărie sau oameni care l-au inspirat în creația sa.

Astfel, povestirea „Elegie de april” evocă fiorul nostalgic de copil, impresionează descrierea unei furtuni într-o zonă de munte.

Povestirea „Eternele Visări” impresionează prin fiorul elegiac al descrierilor și emoționează cititorul prin povestea de dragoste cu accente cutremurătoare. O citești pe nerasuflete, cu sufletul la gură și te doare inima de acest tragism sfâșietor.

M-a impresionat și „Povestea sărmanului Tragodas”, o povestire pe tema soartei unui amărât al soartei care trăiește prin amăgirea semenilor, incapabil să se ridice la un statut mai demn, chiar și atunci când are șansa vieții sale.

„Cântecul meu favorit” este un cântec al sufletului scriitorului, plin de lirism.

„Imagini”. Asemenea unui vânt călător ce colindă lumea, aduce în fața ochilor cititorului diferite imagini, dorința de o lume fericită și pură.

„Balada tătară” – un basm creat într-o versiune modernă ce aduce în prim plan puterea dragostei ce învinge prejudecățile.

„Toamna la Voroneț”. Scriitorul își regăsește liniștea sufletului în acest albastru pur evocându-i pe bucovineni și spiritul lor.

Prof. Virginica Popovici

În încheiere, doamna directoare Dănuța Mitric a dorit să pună în evidență încă un talent poetic al tinerei generații, oferind ocazia ca elevul **Filipovici Filaret** din clasa Clasa a VIII-a să citească o impresionantă poezie care denotă cât de profund pot gândi unii copii. Redăm această poezie:

Sfârșitul unui... început

Din vremuri vechi chiar s-a știut,
Că totul are-un început.
O viață sau un ghem de ață,
Un joc cu cărțile pe față,

Iar după orice început,
Există o continuare
Ce cu adevărat doare,
Este sfârșitul unui început.

În tot acest roman posomorât,
O întrebare s-a ivit:
De ce ne trebuie-un sfârșit?
De ce e el posomorât?

Și câți din cei prinși în roman,
Peste un mic răstimp, un an,
Își vor cunoaște începutul?
Își vor iubi cu-adevărat trecutul?

Câți își vor respecta-nceputul
Văzându-l cum trece în timp?
Dar câți vor ignora trecutul
Considerându-l ca un ghimp?

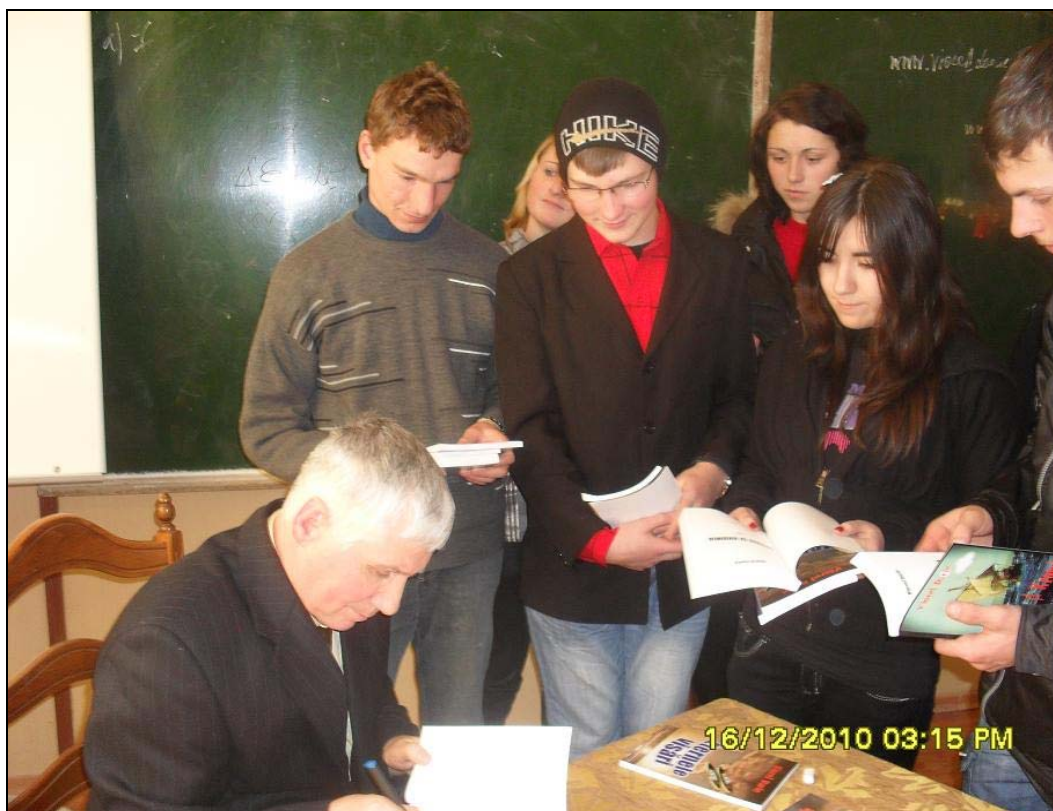
Eu unul o să oftez sec
Pe lângă el când am să trec.
Și am să îmi amintesc cu drag
Din ce-nceput senin mă trag.

Filipovici Filaret, Clasa a VIII-a A
Grupul Școlar „Vasile Cocea” Moldovița

Ambianța

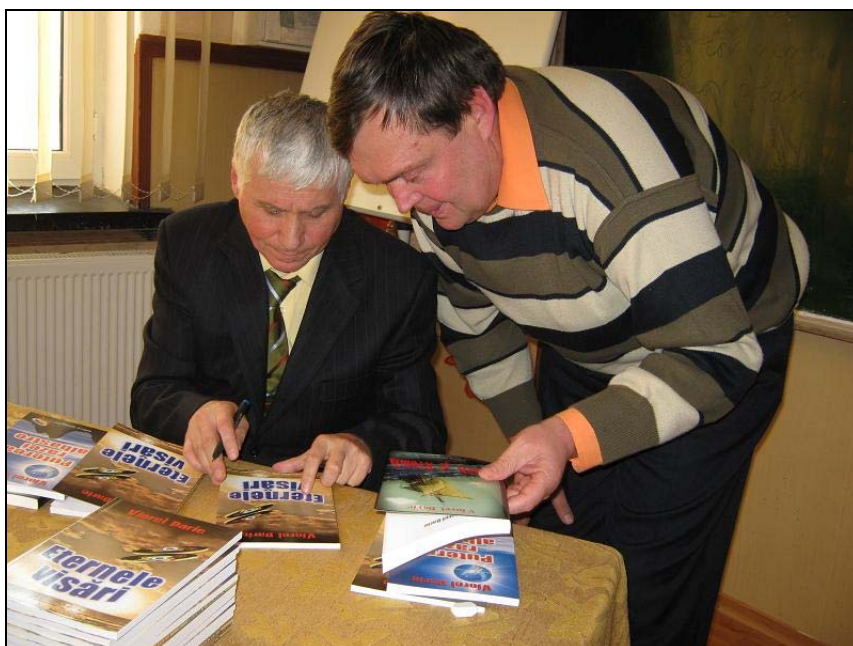
În cele din urmă, s-a trecut la împărțirea cărților oferite gratuit celor prezenți de către scriitorul Viorel Darie. Elevii și ceilalți participanți nu s-au fost mulțumit doar cu cărțile, fiecare a vrut să obțină și un autograf, cu o mică dedicație din partea autorului.

Activitatea, încheiată și cu o donație de cărți pentru biblioteca liceului și cu speranța unei reîntâlniri, a fost pentru toți cei prezenți un succes, o bucurie a sufletului primită în dar acum, în prag de sărbători.

Autografe

Întrunirea literară nu s-a încheiat așa de ușor. Cei prezenți nu se îndurau să plece pe la casele lor. După plecarea din sala de prezentări, ne-am reîntâlnit, într-un cerc intim în cancelaria liceului, unde erau prezenți foștii și actualii profesori ai liceului. Apoi am depanat cele mai vechi și mai inedite amintiri. Evident, nu se putea face abstracție cu totul de condițiile de lucru și remunerare ale cadrelor didactice din ziua de azi. S-au facut auzite voci care exprimau speranța că viitorul va aduce zile mai luminoase pentru învățământ, dar și pentru manifestari cultural-artistice.

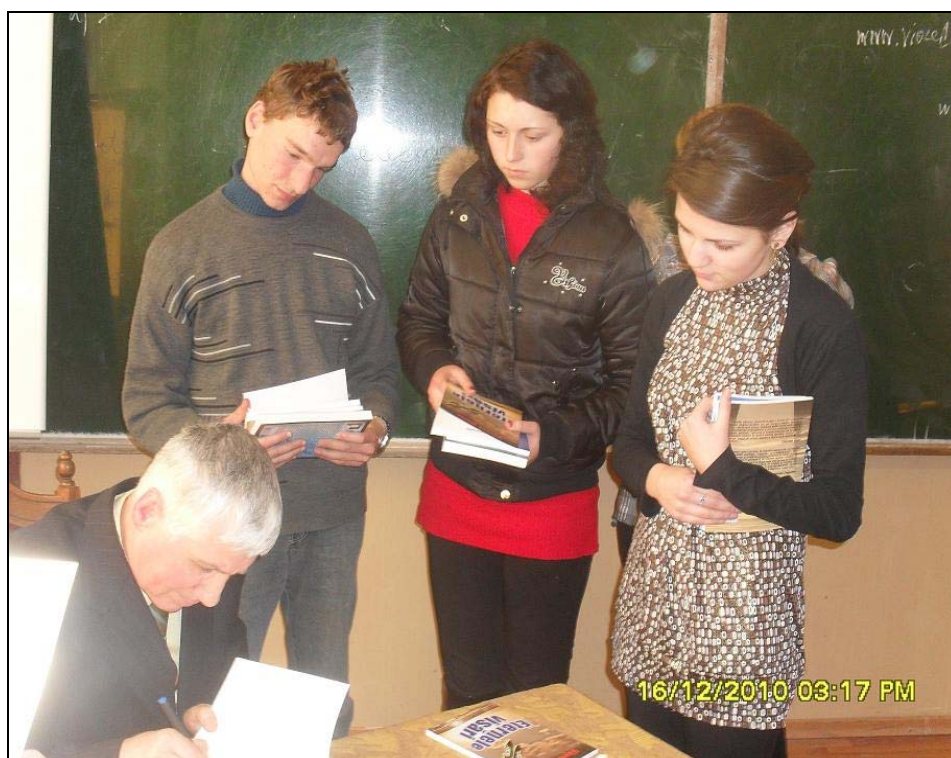
Autografe pentru primarul comunei Moldovita, Traian Iliesi

Lucia Condrea încadrată de Prof. Xenia și Dan Bortă

Moment festiv în prezența doamnei director Dănuța Mitric

Copiii așteptând autografe